

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxxxxxx**
zastoupeného: Mgr. Petr Václavek, advokát, se sídlem Opletalova 1417/25,
Praha 1

proti

žalovanému: Velvyslanectví České republiky v Hanoji, 13 Chu Van An, Hanoj, Vietnam

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobce se u Městského soudu v Praze svou žalobou domáhá určení nezákonnosti zásahu žalovaného, kterého se měl žalovaný dopustit tím, že objektivně znemožnil splnění

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

podmínky osobního podání žádosti na základě předem smluveného termínu spočívajícím konkrétně ve zrušení systému Visapoint „ze dne na den“, nenahrazením tohoto systému návazně jiným systémem pro sjednávání termínu pro podání žádosti o pobytová oprávnění a odmítnutím stanovení termínu pro podání žádosti o pobytové oprávnění na osobní žádost žalobce.

Usnesením ze dne 26. dubna 2019, čj. 6 A 17/2018-43, byl žalobce vyzván, aby opravil žalobní tvrzení a návrh výroku rozsudku tak, aby vymezil a jasně oddělil jednotlivé tvrzené nezákonné zásahy a specifikoval, v čem mají tyto zásahy spočívat.

Žalobce na základě tohoto usnesení upravil návrh výroku rozsudku tak, že požadoval, aby soud rozhodl (konstatoval) nezákonnost jednání žalovaného v tom, že (a) zrušil systém Visapoint „ze dne na den“ a nenahradil jej návazně jiným systémem pro sjednávání termínu pro podání žádosti o pobytová oprávnění, odmítl umožnit sjednání termínu jiným způsobem a následně přistoupil k uzavření zastupitelského úřadu, čímž v době od 1. 11. 2017 do 24., resp. 27. 11. 2017 znemožnil splnění zákonné podmínky sjednání termínu pro osobní podání žádosti a osobní podání žádosti, (b) právně nezastoupeným žadatelům umožnil vstup na zastupitelský úřad, čímž se dopustil diskriminace žadatelů, kteří využili své ústavně zaručené právo na právní pomoc.

Ačkoliv takto opravený návrh výroku rozsudku opět obsahuje některé neurčité formulace („do 24., resp. 27. 11. 2017“), či velmi obecné konstatování, z něhož není na první pohled zřejmé, že se žalobce dovolává svého veřejného subjektivního práva, nikoliv obecné proklamace (návrh výroku rozsudku pod bodem (b) opravené žaloby), soud nakonec věcně žalobu přezkoumal, neboť dospěl k závěru, že neurčitost v datu skončení zásahu není natolik významná, aby mohla způsobit nejistotu v celkovém určení zásahu, a obecnost v bodě (b) návrhu výroku rozsudku je k osobě žalobce zacílena tvrzenou diskriminací a tím, že z žalobních tvrzení plyne, že to byl žalobce, kdo nebyl vpuštěn na zastupitelský úřad.

Soudu je z úřední činnosti známo, že zdejší soud svým rozsudkem ze dne 10. září 2019, čj. 11 A 10/2018- 75, obdobnou žalobu s tímž návrhem výroku rozsudku částečně odmítl (pozn. soudu – pro opožděnost) a částečně zamítl (soud odmítl žalobu proti tvrzenému zásahu spočívajícímu v tom, že žalovaný zrušil systém Visapoint ze dne na den a nenahradil jej návazně jiným systémem pro sjednání termínu pro podání žádosti o pobytová oprávnění, zamítl pak v části proti tvrzenému zásahu spočívajícímu v tom, že žalovaný odmítl stanovit termín pro podání žádosti o pobytové oprávnění na osobní žádost žalobce). Soud v této věci z důvodů tohoto rozsudku vychází a souhlasí s nimi, přičemž nesouhlasí pouze s tím, že část žaloby by měla být odmítnuta, ale vychází z toho, že celá žaloba (po opravě provedené žalobcem) je věcně projednatelná, zásah považuje za trvající, a proto ji jako celek zamítl.

Žalobce v podané žalobě uvedl, že se rozhodl podat na zastupitelském úřadě v Hanoji žádost o vydání zaměstnanecké karty dle § 42g zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“). Dle § 169d zákona o pobytu cizinců má žalobce povinnost podat žádost osobně a dle § 169f téhož zákona musí mít pro podání žádosti sjednán předem termín. Vzhledem k tomu, že žalovaný objektivně znemožnil podmínku sjednání termínu pro podání žádosti, dostavil se dne 8. 11. 2017 žalobce se svým zástupcem na zastupitelský úřad, kde mu nebylo umožněno podat osobně žádost ani smluvit termín podání žádosti. Žalobce poukázal na to, že je obecně známa nefunkčnost a dlouhodobá nedostupnost systému Visapoint, což vyplývá i z judikatury Nejvyššího správního soudu, stanovisek Veřejného ochránce práv a zprávy Bezpečnostní informační služby. Dle žalobce začal žalovaný po vydání rozsudků rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2017, č. j. 10 Azs 153/2016-52 a 7 Azs 227/2016-36 krátkodobě postupovat v souladu s touto judikaturou a žádosti podané bez předchozí registrace v systému Visapoint postupoval k meritornímu vyřízení Ministerstvu vnitra České republiky. Od účinnosti novely zákona o pobytu cizinců dne 15. 8. 2016 jsou dle § 169f toho zákona žadatelé o pobytová oprávnění povinni sjednat si termín pro podání žádosti o pobytová oprávnění, a to způsobem, který určí zastupitelský úřad. Do 31. 10. 2017 měli žadatelé dle webových stránek žalovaného povinnost sjednat si termín prostřednictvím registrace v systému Visapoint. Žalobce se o sjednání termínu dlouhodobě snažil, ale neúspěšně, jelikož systém Visapoint toho času neposkytoval reálnou možnost sjednání si termínu. Dne 30. 10. 2017 byla na webových stránkách zastupitelského úřadu zveřejněna informace, že systém Visapoint se ke dni 31. 10. 2017 ruší, nový systém bude zveřejněn 24. 11. 2017 a fungovat by měl od 1. 12. 2017, po celý měsíc listopad nebude možno sjednání nových termínů pro podání žádostí. Dne 8. 11. 2017 se žalobce se svým zástupcem dostavil na zastupitelský úřad, aby domluvil termín pro podání žádosti, příp. za účelem domluvení jiného procesního postupu, avšak pracovník žalovaného odmítl termín stanovit.

Žalobce uváděl, že postup žalovaného, který oznámil pouze den předem zrušení systému Visapoint, odložení spuštění nového systému až na následující měsíc bez jakýchkoliv informací a diskriminaci právně zastoupených žadatelů považuje žalobce za nezákonný zásah. Žalovaný by měl žadatelům o pobytová oprávnění umožnit splnit povinnosti stanovené zákonem a měl by při plnění této své povinnosti postupovat předvídatelným a se zákonem souladným způsobem. Postup správních orgánů musí být předvídatelný a musí odpovídat požadavkům zásady legitimního očekávání. Pravidla pro splnění zákonných podmínek stanovených pro žadatele o pobytová oprávnění musí být přesně, jasně, srozumitelně, spravedlivě a včas stanovena, aby žadatelé měli možnost zákonné podmínky splnit. Žalovaný nechal žadatele bez jakékoliv objektivní možnosti splnění zákonných podmínek vyčkávat na nový systém. V každý daný moment musí být jasně stanoveno, jakým způsobem mají povinnosti osobního podání žádosti na základě předem stanoveného termínu žadatelé splnit a zároveň jakým způsobem jim správní orgán splnění takové podmínky umožňuje. Žalobce zdůrazňuje, že veřejná správa je službou veřejnosti a správní orgány mají zákonem uloženou poučovací povinnost, povinnost umožňovat uplatňovat práva a postupovat tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady. Žalovaný postupem, kdy z nefunkčního systému Visapoint přešel ze dne na den na stav, kdy objektivně neexistuje možnost stanovení termínu pro podání žádosti, porušil uvedené principy a zásady a v důsledku toho nezákonně zasáhl do práv žalobce. Svým postupem žalovaný také způsobil to, že mnozí žadatelé vynaložili zbytečně značné finanční náklady,

kteří tak přišly vniveč. Žalobce jako žadatel o pobytové oprávnění má právo na srozumitelné, přesné a včasné informace o tom, jak může postupovat, tedy jak splnit zákonnou podmínku sjednání termínu pro podání žádosti. Zákon o pobytu cizinců neobsahuje vlastní úpravu základních zásad a proto i orgány činné při řízeních upravených tímto zákonem musí postupovat v souladu se zásadami činnosti správních orgánů ve smyslu správního řádu.

Další nezákonný zásah do svých práv žalobce spatřuje v tom, že v okamžiku, kdy se žalovaný dopustil výše uvedených pochybení, a žalobce se dostavil osobně společně se svým zástupcem a snažil se domluvit možnost sjednání termínu podání žádosti jiným způsobem, měl žalovaný postupovat v souladu s uvedenými zásadami a termín pro podání žádosti stanovit, nebo stanovit jiný jasný postup stanovení termínu. Žalovaný se omezil na konstatování, že žádný systém pro stanovení termínů není v současnosti v platnosti. Objektivně neexistovala možnost splnit zákonem stanovenou povinnost a žalovaný porušil svou povinnost umožnit splnění zákonné podmínky. Žalobce tak musel přistoupit k podání stížnosti na postup správního orgánu, jehož přílohou byla žádost o prominutí osobního podání žádosti a žádost o pobytové oprávnění.

Žalobce dále upozornil, že žalovaný ve svém jednání pokračoval dál, a dne 8. 11. 2017 bylo na webových stránkách zastupitelského úřadu zveřejněno, že tento omezuje svůj provoz, a to od 9. 11. 2017 do 30. 11. 2017. V oznámení uvedl, že se jedná pouze o zastavení přijímání žádostí o víza. Žalobce ale uvádí, že je mu známo, že se jednalo o kompletní uzavření zastupitelského úřadu. Upozornil, že dne 15. 11. 2017 byl umožněn vstup na zastupitelský úřad osobám právně nezastoupeným, které si vyřizovaly záležitosti na konzulárním oddělení, přičemž právnímu zástupci žalobce je známo, že ani jiní právní zástupci, resp. právně zastoupení žadatelé nebyli v listopadu na zastupitelský úřad vpuštěni. Stížnosti zástupce žalobce nebyly žalovaným vyřízeny. V tom spatřuje diskriminaci osob právně zastoupených, kteří neměli možnost uplatnit tato svá práva.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že považuje žalobu v celém rozsahu za nedůvodnou a navrhl, aby ji soud jako takovou zamítl. Žalobce neoznačil konkrétně zásah, proti němuž se domáhá ochrany. Systém Visapoint nebyl ukončen „ze dne na den“. Dne 30. 10. 2017 byla na webových stránkách zastupitelského úřadu a současně na jeho úřední desce zveřejněna informace, že ke dni 31. 10. 2017 končí provoz systému Visapoint a od 1. 11. 2017 již objednávání termínu pro přijetí žádostí prostřednictvím tohoto systému nebude možné. Zároveň byla zveřejněna informace, že na období od 1. do 30. 11. 2017 jsou termíny k podání žádosti objednány v rámci dosavadního systému a nové informace budou zveřejněny na webových stránkách dne 24. 11. 2017. Z daného sdělení je zřejmé, že zveřejněným způsobem sjednání termínu k podání žádosti ve smyslu § 169f zákona o pobytu cizinců je pro termíny v období do 30. 11. 2017 systém Visapoint a pro termíny od 1. 12. 2017 nový systém, který bude oznámen dne 24. 11. 2017, tedy s dodatečným časovým předstihem proto, aby již od 1. 12. 2017 mohli žadatelé podávat na ZÚ Hanoj své žádosti o pobytové oprávnění. Dne 27. 11. 2017 byl na zastupitelském úřadu spuštěn nový objednávací systém spočívající v zachování režimu „STUDENT“, možnosti telefonického objednávání ve stanovené hodiny, živé frontě pro žadatele o krátkodobé schengenské vízum bez předchozího objednání a v podobě samostatné živé fronty pro žadatele o

dlouhodobá pobytová oprávnění, kteří nemohou nebo nechtějí využít objednávání prostřednictvím telefonu. V době zrušení systému Visapoint byly objednávací kapacity na následující měsíc listopad naplněny a během tohoto měsíce vyřizoval zastupitelský úřad Hanoj žádosti osobně podané na základě rezervací učiněných před 31. 10. 2017. Týden před koncem listopadu byl zveřejněn nový objednávací systém, který začal fungovat od prosince 2017. Dle žalovaného se jednalo o technické opatření na straně zastupitelského úřadu. Přejít na nový systém nepředstavuje zásah do práv žalobce na podání žádosti, kdy žadatelé byli o novém způsobu podání žádosti informováni prostřednictvím webových stránek.

Žalovaný konstatuje, že zastupitelský úřad by neumožnil podání žádosti jiným způsobem ani v případě, že by byl systém Visapoint funkční, výsledek by byl pro žalobce stejný, neboť stále nebyla splněna zákonná podmínka předchozí registrace. Dle žalovaného je evidentní, že žadatel neměl v úmyslu čekat, až mu systém Visapoint umožní registraci a obrátil se na právního zástupce, který rovnou podnikl cestu do Hanoje. Přejít na nový systém není ani porušením základních zásad správního řádu, které namítá žalobce, jelikož žadatelé byli plně v souladu s uvedenými zásadami o novém způsobu podání informováni prostřednictvím webových stránek. Zásadu legitimního očekávání nelze uplatnit na postupy organizačně technické, kterým je i ukončení systému Visapoint. Nový systém objednávání plynule navázal na systém předchozí, nedošlo k přerušení ve vyřizování žádostí o dlouhodobá víza a pobytové tituly. Uveřejnění informace o novém systému s týdenním předstihem nebylo v rozporu se zásadou právní jistoty a předvídatelnosti postupů orgánu veřejné správy. V souladu s rozsudkem rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2017, sp.zn. 10 Azs 153/2016 je na veřejné správě, jakým způsobem technicky uspořádá vyřizování žádostí, musí ale umožnit žadatelům žádosti v přiměřeném časovém horizontu a lidsky důstojným způsobem podat. Přejít na nový objednávací systém v průběhu měsíce listopadu byl takovým technickým opatřením a třítydenní pozastavení možnosti objednání k podání žádosti v souvislosti s přechodem na nový systém nebyl nepřiměřeným časovým horizontem. Ukončením Visapointu nebyl žadatelům během období listopadu a prosince upřen žádný z objektivně dostupných termínů pro registraci. Omezení provozu zastupitelského úřadu ve dnech 9. až 30. 11. 2017 označil žalovaný za nutné opatření k zajištění ostatních funkcí zastupitelského úřadu v důsledku nepřiměřeného přetížení zastupitelského úřadu, ke kterému došlo podáváním značného počtu žádostí mimo objednávací systém, žádostí o upuštění od osobního podání, stížností a opravných prostředků. Tento postup považuje žalovaný za zodpovědný krok, aby byly zajištěny jeho ostatní funkce a aby se vyhnul úplnému kolapsu úřadu. Závěry žalobce o diskriminaci z důvodu jeho právního zastoupení jsou nedoložené a hypotetické. Zastupitelský úřad byl od 9. do 30. 11. 2017 otevřen v rozsahu poskytování konzulární pomoci občanům České republiky v nouzi, přijímání žádostí o schengenská víza v zahraničněpolitickém zájmu České republiky a žádostí podávaných v režimu STUDENT.

Při ústním jednání účastníci na svých procesních stanoviscích setrvali. Soud nedoplňoval dokazování navrhanými výsledky osob, které požadoval žalobce, neboť na právním posouzení skutkového stavu by taková zjištění nemohla nic změnit.

Ze správního spisu žalovaného vyplývá, že žalobce podal stížnost proti postupu žalovaného, jejíž nedílnou součástí byl originál žádosti o vydání povolení k pobytu a přílohy k této žádosti, žalovaný vyrozumění o vyřízení stížnosti proti postupu správního orgánu, ve kterém žalovaný sdělil, že neshledal stížnost důvodnou. Žalobce soudu předložil k důkazům několik výpisů webové stránky Ministerstva zahraničních věcí, z nichž vyplývá, že se na webových stránkách žalovaného opakovaně pokoušel o sjednání termínu prostřednictvím systému Visapoint. Konkrétně se pokusil zajistit si termín v rámci systému Visapoint každý den v období od 24. 10. 2017 do 30. 10. 2017. Dále žalobce předkládal soudu kopii uděleného víza jinému žadateli ze dne 15. 11. 2017, vydaného žalovaným.

Podle ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Podle § 84 odst. 1 věta první s.ř.s. žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu.

Při hodnocení toho, zda žaloba byla podána v zákonné lhůtě, soud vycházel z toho, že žalobní tvrzení a vymezení zásahu spočívá v tom, že do systému Visapoint se nebylo možné po určitou dobu přihlásit, přičemž žalobce, který se posléze dostavil se svým právním zástupcem k osobnímu podání žádosti, nebyl kvůli skutečnosti, že nebyl objednan v systému Visapoint vpuštěn do zastupitelského úřadu, ač jiný žadatelé sem vpuštění byli, čímž dne 15. 11. 2017 došlo k diskriminaci žadatele, který byl právně zastoupen. Takto vymezené jednání soud považuje za rozdílné od skutku, o němž rozhodoval jedenáctý senát zdejšího soudu. Vzhledem k tomu, že žaloba byla podána dne 15. 1. 2018, a žalobce tvrdí, že dne 15. 11. 2017 byly na zastupitelský úřad vpuštěny jiné osoby, a nikoliv on, a to na základě toho, že se nemohl přihlásit do systému Visapoint, má tak soud za to, že se jedná o jeden trvajících tvrzený skutek, který je časově ukončen dnem 15. 11. 2017, když jednotlivé prvky takového skutku jsou svázány jedním úmyslem a z toho navazujícím jednáním (úmysl sjednat si termín pro návštěvu zastupitelského úřadu, jeho návštěva a nevpuštění žalobce na tento úřad). Soud tak má za to, že se jednalo o jedno jednání, a proto za určující časový okamžik pro počátek běhu lhůty pro podání žaloby považuje až den 15. 11. 2017 na celý tvrzený zásah. Proto považuje žalobu za včas podanou a věcně ji tak projednal.

K věcnému posouzení důvodnosti žaloby soud uvádí následující.

Z tvrzení žalobce je zřejmé, že poměrně velmi obecně napadá skutečnost, že v období od 1. 11. 2017 do 24. či 27. 11. 2017 nebylo možné sjednat termín pro objednání na zastupitelském úřadě, což byla nutná (zákonná) podmínka pro podání příslušné žádosti.

Ač je tato část žaloby koncipována velmi obecně, má soud za to, souvisí s dalším tvrzením, že dne 15. 11. 2017 nebyl žalobce vpuštěn jako právně zastoupený žadatel do budovy zastupitelského úřadu v Hanoji (resp. že tam nebyl vpuštěn jeho zástupce), a lze tak podle názoru soudu určit, že se jednalo přímo o subjektivní právo žalobce, které spočívá v tomto jednání jako celku (nemožnost se přihlásit do systému Visapoint, a tím nemožnost návštěvy zastupitelského úřadu dne 15. 11. 2017). Soud tak dále bude hodnotit toto jednání jako celek.

Při hodnocení důvodnosti a možnosti uzavření zastupitelského úřadu soud odkazuje na rozsudek rozšířeného senátu rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2017, čj. 10 Azs 153/2016-52, stejně jako na rozsudek zdejšího soudu ze dne 5. dubna 2018, čj. 14 A 27/2017-73 (a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. srpna 2019, čj. 1 Azs 176/2018 – 54, který podanou kasační stížnost zamítl), od jejichž závěrů nemá důvod se v této věci odchýlovat. Pokud zdejší soud vycházel z toho, že v srpnu 2017 byl legitimním důvodem uzavření zastupitelského úřadu počet žádostí o pobytové režimy, pak tatáž situace nastala i v listopadu téhož roku. Jak je navíc patrné i z tvrzení žalobce, zastupitelský úřad v této době nebyl zcela uzavřen, ale jeho úřední hodiny byly vymezeny pro vyřizování žádostí objednaných předchozím systémem Visapoint (žalobce sám uváděl, že dne 15. 11. 2017 bylo vydáno tímto úřadem vízum jinému žadateli).

Totéž lze podle názoru soudu uvést i o skutečnosti, že koncem října roku 2017 nebyl dostupný systém Visapoint, neboť se přecházelo na jiný systém a objednávky v systému Visapoint již v tuto chvíli byly vyčerpány, proto nebylo možné tyto objednávky provést. Takový postup soud považuje za obvyklý a nijak nevybočující z běžných mezí činnosti zastupitelských úřadů v cizině pro vydávání pobytových oprávnění cizincům. Pokud v této věci žalobce tvrdí, že v systému Visapoint nebylo možné učinit objednávku termínu od 24. 10. 2017 do 30. 10. 2017, pak pokud žalovaný uvádí, že to bylo z toho důvodu, že termíny na listopad již byly vyčerpány a zároveň se přecházelo na systém jiný, pak takový důvod soud považuje za logický a legitimní, který žalobce nijak výrazně nemohl zkrátit na žádném jeho subjektivním veřejném právu. Žádný cizinec obecně nemá právo na to, aby se mohl kdykoliv objednat k podání žádosti na nenárokové udělení nějakého pobytového režimu. Pokud objektivní podmínky, kterými podle názoru v tomto případě byl přechod na nový systém a zároveň enormní a značně vybočující množství podání cizinců na tento zastupitelský úřad pro sjednání termínu pro pobytová oprávnění, po určitou dobu (podle názoru soudu nepřiliš dlouhou) znemožní nějaký postup (zde objednání termínu přes systém Visapoint), nejedná se o nezákonný postup, ale o legitimní přechod na systém nový, když zároveň termíny podle starého systému, který končí, již byly vyčerpány.

Jinými slovy řečeno – i z žalobních tvrzení plyne, že na listopad roku 2017 zastupitelský úřad žádosti o pobytová oprávnění vyřizoval (sám žalobce soudu předkládal vydané vízum ze dne 15. 11. 2017), není tak možné dospět k jinému závěru, že činnost zastupitelského úřadu zásadním způsobem omezena nebyla a ten fungoval, byť pro některé agendy v omezeném režimu. Zrušení systému Visapoint „ze dne na den“, jak uvádí žalobce

v podané žalobě, tak nebylo svévolným jednáním státu, ale souviselo s přechodem na systém jiný, který následně byl v průběhu listopadu realizován.

Pokud žalobce namítal, že dne 15. 11. 2017 žalovaný umožnil vstoupit na zastupitelský úřad právně nezastoupeným žadatelům, čímž se měl dopustit diskriminace vůči těm žadatelům, kteří byli právně zastoupeni, pak nic takového podle názoru soudu nedoložil a neprokázal. Skutečnost, že zastupitelský úřad vyřizoval žadatele, kteří již byli předtím objednáni, neprokazuje nic s ohledem na tvrzení, zda byli či nebyli tito žadatelé právně zastoupeni. Žalobce žádný jiný důkaz, že by důvodem odepření vstupu na zastupitelský úřad bylo právní zastoupení žadatele, nepředložil, a soud tak i tuto část žaloby hodnotí jako nedůvodnou.

Ze všech těchto důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 2. října 2019

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu